

A tothom qui m'ho va pre-
guntar la setmana passa-
da li vaig dir que l'inde-
pendentisme arrasaria.
M'esperava un resultat
impressionant. Creia que ho tenien
tot, absolutament tot, a favor. La
campanya els l'estava fent el PP amb
les seves amenaces inútils. Paraules
com *corralito* provocaven vergonya
aliena. Declaracions com les del mi-
nistre de Defensa eren una altra pila
de vots per a l'independentisme. I,
per si això fos poc, una representant de
Carlos Aisina provocava un dels ridi-
culs més increïbles d'un president
del Govern, que amb una frase «El
l'europa?» - desmuntava la campa-
nya de la por orquestrada pel seu pro-
pi partit. El resultat del PP deixa clar
l'èxit de la seva estratègia. Per si totai-

Al contraatac

Jordi Évole

La vida
segueix igual

xò fos poc, l'independentisme havia
jugat d'una forma excel·lent les seves
cartes, començant la campanya en
plena Diada amb una Meridiana ple-
na fins a la bandera -mai més ben-
dít- en una altra demostració de for-
ça sobirana. I ja era la quarta.

La Mercè i el pont

I va arribar el 27-S, en ple pont de la
Mercè que, vista la fabulosa partici-
pació en les eleccions, va demostrar
que la crisi no permet a molta gent
anar-se'n de pont, potser per culpa
de les retallades aplicades pel mateix
govern que va convocar les eleccions
en una data tan curiosa.

I es va votar. I jo em pregunto, ¿tu
muntes les eleccions més transcen-
dents de la història de Catalunya,

ció que seguim en el mateix punt.
Bé, en el mateix no. El bipartidís-
me espanyol PP-PSOE surt molt to-
cat de Catalunya. Igual que la rebel-
cada que ha rebut Podem. Però pel
que fa a la independència, ¿de veri-
tat que queda claríssim que la gran
majoria dels catalans volen empren-
dre aquest camí? ¿Ho han manifes-
tat d'una manera rotunda? ¿De ve-
ritat que es pot fer aquesta lectura
d'aquests resultats? Crec que no. I el
pitjor: seguirem aquí estancats, amb
el monotema. I mentrestant cap go-
vern farà res per solucionar els pro-
blemes de la població.

Ah, i una cosa. El senyor **Antonio** fi-
nalment va anar a votar. El va acom-
panyar el seu fill, que va votar la CUP.
I el senyor **Antonio**, finalment, Ciuta-
dans. ■

forces una gran coalició anomena-
da Junts pel Sí, amb la primera i la
segona forces catalanes, amb la col-
laboració d'un *star system* que provo-
ca la simpatia de gairebé la unanimitat
dels catalans -inclosa la meua-,
i amb tot això no arribes ni a sumar
els escons que abans tenien aquestes
formacions per separat? I també em
questiono: tu parles d'eleccions ple-
biscitàries, i aconsegueixes que ho
siguin, i resulta que sumant les for-
ces que portaven la independència al
seu programa electoral et quedes al
3% de la meitat dels vots. Amb aquest
balanç, sincerament, ¿què has gua-
nyat?

En cinc anys els catalans hem
anat a votar en unes autonòmiques
tres cops. Un rècord només a l'abast
dels grecs. I espera't. I em fa la sensa-

el Periódico
de Catalunya

28 DE SETEMBRE DEL 2015

www.elperiodico.cat

ISSN 1578-746X
Ediciones Primera Plana SA. Tel. 93 235 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de
venta: 93 222 56 66. Edicions Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO,
els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es pugui reproduir ni transmetre a altres
mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.
Any XXXVIII. Número 13.185. D.L.: B 36.860 - 1978
Diffusió controlada per l'IOD.

Gent corrent

«La pràctica et dóna confiança per gestionar les pors»

El terme *parkour* prové del francès *parcour*,
que significa *recorregut*. I en això consisteix
la disciplina: córrer, saltar, escalar, anar de
quatre potes i fer el que faci falta per despla-
çar-se entre dos punts. Guillem Mataró Pe-
reira (Barcelona, 1991) el practica a la capi-
tal del Maresme des dels 14 anys.

-Llavors era un noi bastant actiu. Amb un
amic vam començar un dia a saltar escales,
enfiar-nos als arbres i fer equilibris sobre
baranes. Més tard vam saber que el que fe-
iem es deia *parkour*. Vam buscar informa-
ció a internet. Molt poca gent el practicava
a Catalunya el 2005, i en vaig haver d'apren-
dre mirant vídeos i jugant a enllaçar movi-
ments.

-¿Com s'ho van prendre a casa?

-Ho van acceptar molt bé. Els meus pares sa-
ben que sóc bastant caut i no prenc riscos in-
necessaris. A més, quan una cosa m'apassio-
na, és difícil que me la treguin del cap.

-¿D'on surt el *parkour*?

-Es basa en l'anomenat mètode natural des-
envolupat per Georges Hébert, un oficial de
la Marina francesa d'abans de la primera
guerra mundial. Havia viatjat per tot el món
i estava impressionat amb la capacitat mo-
rtu dels indígenes africans.

-Flexibles, àgils, resistents...

-Exacte. I només per viure a la natura i amb
la natura. Així Hébert va desenvolupar el seu
mètode d'entrenament esportiu... El *parkour*
va néixer com una activitat no competitiva.

ANNA MAS

Guillem Mataró

Esportista. Entrenador
de 'parkour': es desplaça
superant obstacles
de la manera més fluida.

PER
Olga Merino

-Porta un tatuatge a l'avantbraç: «*Stay strong*» (manten-te fort).

-Me l'vaig fer el 2009 i té bastant a veure amb
Hébert. Estava destinat a l'illa de la Martini-
ca el 1902, quan es va produir una erupció
volcànica, i va ser ell qui va coordinar el res-
cat. Aquella experiència el va marcar tant
que li va fer encunyar la frase: «*Être fort pour
être utile*» (ser fort per ser útil).

-¿S'ha lesionat en tot aquest temps?

-Algun esquinç de turmell o canell, cops, fe-
rides. Però res important.

-¿Què pensa quan salta al buit?

-Primer, m'asseguro que l'objecte cap on

saltaré estigui en perfectes condicions; és a
dir, que no rellisqui, que no es trenqui, que
no es doblegui i que s'agafi bé. Després, cal-
culo que la distància i l'alçada siguin assu-
mibles. Una vegada estic segur de tot això,
em visualitzo fent-ho.

-¿S'ha jugat el tipus alguna vegada?

-Mai. Qualsevol salt està assegurat al mil-
límetre. Si tinc dubtes, simplement no el
faig. De vida només en tenim una.

-Hi ha qui els vincula al vandalisme.

-Això és fals. Si no respectéssim el mobiliari
urbà, ens quedàrem sense lloc on entre-
nar-nos. No té sentit trencar-lo; és com si
un futbolista sortís al camp amb les botes i
comencés a fer forats a la gespa.

-¿Què és més important en el *parkour*, la
flexibilitat o l'autocontrol?

-Per mi, la part mental, el control emoci-
onal en les situacions perilloses. La pràc-
tica del *parkour* et dóna confiança i t'ajuda
a gestionar bé les pors. M'ajuda molt a
la vida.

-¿Ah, sí?

-Afrontes les coses d'una altra manera. Si
no trobes la solució per un costat, la bus-
ques per un altre, però ho fas de forma cal-
mada. El *parkour* no és només saltar d'un
sostre a un altre, sinó autosuperació, arri-
sar pels teus somnis sabent que estàs pre-
parat.

-¿Quin és el seu?

-Muntar un gimnàs de *parkour*, que se-
ria el primer a Catalunya. Un grup de
trapeus (traçadors) amb experiència or-
ganitzem classes a Barcelona, a vegades
a la nau La Bostik, de Sant Andreu. Te-
nim una pàgina: www.facebook.com/parkourbarcelonacles.

gentecorriente@elperiodico.com

LOGITRAVEL.COM

Circuits
Culturals per Espanya

Sortides des de Barcelona

369€
CANTÀBRIA GRAN RESERVA
AL COMPLET
Circuit de 8 dies visitant:
Santander, Laredo, Santoña,
Santillana Del Mar...

392€
RIES BAIXES ESSENCIAL
Circuit de 6 dies visitant:
Santiago, Vigo, Pontevedra, O
Grove, La Toxa...

460€
ASTÚRIES, PARADIS
NATURAL AL COMPLET
Circuit de 8 dies visitant:
Oviedo, Avilés, Gijón, Ribadesella,
Villaviciosa...

Paquets Creuers Circuits Oci Vols Hotels Gangues Volts Trens Cotxes Carib